

Hr. Keld Albrechtsen nævner selv telefoni, hvor han ikke har set nogen fordele af liberaliseringer. Jeg kan godt huske, dengang telefoni var et offentligt monopol uden nogen som helst form for konkurrence. Det var altså ikke hurtige leveringstider, der prægede telefonmarkedet på daværende tidspunkt.

Og når man tænker på, hvad der er kommet til siden af ydelser inden for telefonmarkedet, så er jeg glad for, at det ikke er et offentligt monopol, der alene leverer ydelserne på det område.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan huske, at man, dengang vi havde et offentligt telefonselskab, kunne ringe og få repareret sin telefon, hvis der var noget galt. Nu har telefonselskabet tilbudt mig, at hvis jeg betaler en ekstra takst for det, vil de komme og reparere telefonen.

Men det var bare et eksempel på liberalisering, som i og for sig har en ret generel karakter og derfor også relevans for det her emne.

Men jeg vil bare slutte debatten med at sige, at jeg da takker for, at der også på det her område i hr. Jørn Jespersens sidste svar kom en større konvergens – hedder det vist på nudansk – mellem os. Men den form for generelle spilleregler, som ministeren nævnte, nemlig at hvis der skal liberaliseres noget, skal vi i hvert fald være sikre på, at de store multinationale selskaber kan komme forrest i køen med udbud, er ikke det, jeg forstår ved den slags spilleregler, der kan beskytte de fattigste mennesker. Men det kan vi også gå nærmere ind på i udvalget.

Kl. 19.35

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 19:

Forslag til folketingsbeslutning om suspensio- n af Euro-Middelhavs-aftalen med Israel.

Af Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) og Keld Albrechtsen (EL).

(Fremsat 19/10 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg havde egentlig troet, at Enhedslisten havde opdaget, hvad der er foregået i verden, og havde trukket forslaget eller i hvert fald bedt om en senere behandling, men Enhedslisten har vel så travlt i salen, at de ikke opdager, hvad der foregår i verden.

Siden forslaget blev fremsat er der jo sket det, at Arafat er død. Der er kommet en ny ledelse, som skal have præsidentvalg den 9. januar. Israel har erklæret sig rede til at hjælpe, således at valget finder sted ordentligt, man kan læse i dag om, hvordan de vil sørge for, at der bliver mulighed for at gennemføre valget.

Hvis vi nu skulle forestille os, at vi støttede Enhedslistens forslag om ophævelse af resocieringsaftalen med Israel, så ville vi være direkte destruktive i forhold til den handling, der nu er i gang, som vi håber på betyder, at parterne endelig kommer til at forstå hinanden og bevæge sig i retning af den tostatsløsning, vi går ind for. Så det ville være fuldstændig forrykt, hvis nogen støttede Enhedslistens forslag i dag.

Jeg har fuld respekt for, at forslaget er fremsat, men der er sket noget, siden det blev fremsat, og så kunne man jo have trukket det tilbage, for sæt vi nu vedtog det i dag, så ville vi jo være nogle kæmperorsk.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Bare for at vi ikke snakker forbi hinanden, vil jeg lige have ministeren til at bekræfte, at det, vi er i gang med, er førstebehandlingen af forslaget. Normalt vedtager man ikke forslag under første behandling, så vedtagelsen vil under alle omstændigheder afvente anden behandling.

Set ud fra det perspektiv kunne det her tværtimod være et fantastisk godt indspil, for det ville vise, at vi ikke vil acceptere, at den situation,